

Gamanþáttur. Nokkur samtöl.

13.

11 bls. qto. Vantar fyrstu 6 bls.
og munu þær að líkindum
glataðar.

+ 4 blöð. Gamanþætti þessa hefur
Jón Pálsson að líkindum notað
til upplesturs á fundum Fugla-
vinafélagsins "Fönix".

Konigurnum er eltri Litendingur

Pétur: Ha? Hvað segirðu! Er hann eltri Litendingur, Karl-
fjárnur. Hvað er hann frá? Aðskanói eða hvað?

Páll: Nei, hann er eltri Estímói, heldur dauður maður

Pétur: Áh, já, já, frá er eltri von að hann sé góður. — En komstu
í eugjannar eða var eltri búid að slá Lúid?

Páll: Já, það var að vísu búid að slá Lúid, en það er mi eltri stótt —
og það var allt í ljá og heyrð orðid brokíð. Það var byrjad
að beru niður í eugjannum.

Pétur: Já, annaðhvort stóttvandu þessu öllu að mér, Páll,
minn, eða ég hefði eugin orð. Lúid, allt í ljá og ór að,
hver óstöpinn. Er það mi búistapur, heillin góð. Komstu
svo annars notkud út í þessan eugjar? Voru þorladnar?

Páll: Já, ég kom út í eugjannar og bar niður hjá Konigurnum sjálfum

Pétur: Áh, sló hann frá Karlum? Hvernig lét hjá þorunum?

Páll: Tilla, ég náði eugu hári og ólá við að ég byrði orðid í
þýfnum.

Pétur: Áh, þýfnum í Lúinum vortu ég. Hann er hann he eltri
að sléttu miðid, Karlþýfnum.

Páll: Áh, það er hargapýtt, en það var í eugjannum, sem ég bar niður.

Pétur: Já, og beit illa, þessu trúin ég; elti hann lengi sjálfur?

Páll: Nei, hann klappar ljánum sínu.

Pétur: Já, og gerir það eltri betur en að terna. Fórus hafði hann það
léko hann hraguis í Múdalholta ljáleigu; hann klappaði alþaf, sem

það leit nið sámt alltaf vel hjó honum, þó hann
kenni að klappa og þú voru stónátarnar hjó honum
leitast; og man að ég staltk einu einu stónát frá
honum héra i stleikju fíngurinn, sko, héra er
víd ein, lapur. Já, þó voru nið leitast. En
brýndi hann fyrir þig eða brýndi þú?

Páll: Hann brýndi aðra brýnna og þá leit sámi loy.

Pétur: Sko lit! Jája, og hann þó að brýna, vesalíngurinn.
Ojaja! - Hann þó að brýna, en brýndi ekki nema
brýnna. Þessu þú'ég. Já, þú hefir náttúrlega
hina Vitandiga. En ber hann á mörgum?

Páll: Hann ber á 6, enda á hann víð, elti fleiri ábrú
hesta og ég held að hann eigi engan réidhest.

Pétur: Elti nema á 6! Alltaf ber ég á 7, meðan ég hofu
aði hantóliskoti, lapur. Svó hann heldur þú elti
einsinn i víð smákotungsharl héra hjó okkur,
Kíngurinn okkur. - Já, og þú heldur að hann eigi engan
réidhest, Hverju réidur hann?

Páll: Hann fer aldrei neith réidandi; hann eltur i vopni,
eða letur alla sér, hvent sem hann fer.

Pétur: Hvad er að farma! Fermin hann elti að réida

Páll: O-þú, en þér er nið elti neith þojilegju til réidast
konstun Kláramin, þó's i minni.

Pétur: (hissa): Þú, hvad komur til þess? Altsaman ofenjur,

vouti og.

Páll: Hei, þeir eru svo óþulega stórir, og klummalagir á gangi,
að það er varla komandi á bak þeim; Ad vísu eru
hermennirnir láturir nota þá, þegar þeir fara í stríð.

Pétur: Ha? Var stríð þarna, á meðan þú varst þar?

Páll: Hei, en ég sá herafingarnar hjá þeim og þá voru allir
hermennirnir ríðandi, með byssur, sverd og korda og...

Pétur: Hvað voru þeir að ofa sossnum? Skutu þeir? - Þeir
hafa þó ekki stótid á þig, elstkan mín, vouti ég?

Páll: Hei, þeir skutu bara úti loffid, en ekki á neitt.

Pétur: Hvaða kljámaloti eru þetta? Hafa þeir eitthvert
annad að gera en að fæta uppí loffid? Skárr er
það nú vitleysan! Og geta þeir þá ekki meitt
einu hvern, með svoona kljámastap? Hvaða fólk er að
farna, annars? Allt kinnir kljámur og vitleysingjar?

Páll: O-nei, það eru, einn og óg sagdi ádan, hermenn, lamadur
af ríðinu.

Pétur: Hjálpi mér sá, sum vaur er! Þá þeir borgur fyrir þessum
áragang. - Og stýldi líka borgu þeim, og þeir voru
undir mínum stjórni, sta hitt þó heldur. Ekki stýldu
þeir þá einu einasta stílding; ég held ég létu þá þilla
sig við vinnuna og gera eitthvað þarfara.

Páll: Já, þú geti ég mi trúad, að þú létu þá ekki dansa lausa;
en hvað heldurdu að þú létu þá gera, þessi minn?

Gera?

Pétur: Já, létu þá stóra föst, mala út á grautinu, stípa upp kálgardinu og smúa létu í þjóshauginu.

Táll: Þjóshauginu! Þú þyrftir nú elbi margar þúsundir hernaða til þess að koma honum út á tínið.

Pétur: Margar þúsundir! Eit er eftir. - Er þetta margir menn, þessir hernaðar, sem þú varst að nefna?

Táll: Já, ég sá víst 10 eða 12 þúsundir í einu.

Pétur: Hvaða óstjór eru að hlypa að þarna. Þetta er ljót farsim og allir að stjórta út í loftið! Eitli þad sé líkt Kristnum hernaði í hverjum, að tarna? Þau eru allt af að henda einhverjum, jafuvel gjóti í föll og stöfnum, að þú nú elbi tali nú snjókastur í veturna. Þad er nú meiri snjóhrídiu! Einu sinni henti strálmur snjóbolt framán mig. Ég ætlaði að ná í snáda, en hann hljóp, svo ég fót til föður hans, en þad var nú hvortu meira né minna en kveppstjórn hernað og ég spurdi hann, bara blátt áfram, hvort ég mætti elbi vera fríðlaus á mínu heimili fyrir strálmum hans og hann sagði: Já!

Táll: Þú hefir elbi spurð hann um hvort þú mættir elbi vera fríðlaus...

Pétur: (alhafur): Já, ég spurdi hann bara að því, sísona og hann sagði, Já.

Táll: (brosandi): Ó-já - þad var nú von að hann svaradi soona,

og við stulnum elski þala mérinu frá. Egi held að ég
verdi mín að fara, því ég er ekki binnur að heilsa upp
allt heimsins fólkid er (stendur upp, en stauzar)

Pétur: (Vandvalogur): E. Þalli minn, stöndu að fara strax,
þú mátt lík með að segja mér eitthvað í fréttnum og

Þall: Já, ég var mín að segja þér frá Hogginnu og hann létid
mér frá honum að segja, en það getur stæð að eitthvað flein
myfjist upp fyrir mér seinnu, sem ég gæti sagt þér.

Pétur: Eii, já, blessaður gæðu frá; mér þykir soo gaman að
hábba við soona fallegan og stremtiligan þitt, einn
og þú ert, Þalli minn, og hafdu þótt fyrir að þú létist
soo lítid að kalla við hann þessa þinn gamla.

Þall: Það er mín elski minn lítilloti í þvi (líkur út um gluggann)
En heydu, þessi minn! Það er einhver féndur kom-
inn í gæðum. Eii ég elski að...

Pétur: (áhrifur) Þeljummar, vanti ég! Hvar er hann Þjannin?
Yss, hó, hó, yrru. Hvar er stökurinn, hann
Gvendur? - Eii, þú fead elskert Þalli minn, ég
stæð trutta á þér! Já, en mín er hrossabrestur-
inn úti í fjósvegg og allir hundarnir í senata
menntu. (Ger út að glugganum) Járnur er ljótt að
sjá: Allt kálid brotid niður. Hvar eru hundarnir?
Hvar er hann Gvendur og hrossabresturinn? Yrru.
(Þjaldid fellur).

Elfi: Hættu er þetta einn þessi er logið þetta! Það er þetta einn þessi er logið þetta
ári, á meðan lóðin liggur. Elfi blóðsáttur formátturinn láti elfi liggja.
Svo löggi í þessum logi og fíðli þetta, þá mætti sé þó oft á löggi sig
hóna í Kollhárdinn og Elfríði þá sé blund ofur lítla stund? Þú
svaf svo ári illa í nótt og mig dreymdi þó einn var, þessi lítla stund
sem ég sofnaði.

Þessi: Uei, elfi stúlunnar vid farið að sofa, líki minn! Því sum dreymtar löggi
fyrir þarum aftur; vid stúlunnar heldur mass ^{dalur} sávaru meðan lóðin
liggur - hoi heyrir formátturinn segja við þau Dana áðan að
þá vætti elbert of þó að láti lóðina liggja í Klakkaþingi; þetta
yndi hvort sem er síðasti ródurinn. Elfi minn fyrir lokin þarum
vildi hrósa of lóðinn, svo að síðasta sinn. En löggi!
Hvort dreymdi þú í nótt? Haldurinn að þá viti á nokkurn stund? Þú
arta-bæddreyminn?

Elfi: Já, þú er nú verð og er vöðalega bæddreyminn - Vættu í nefid?

B. Uei, þá þú þér farið, ég er haldurinn að þá í nefid þú þér farið

A. En nefid þú.

B. Uei, þarum of þú þér farið og aldrei viltu! - Þú, en hvort dreymdi þú?

A. Mær þátt og vera þessum sáttur í þá - þó að þú var sagð þú í nefid
þú og þú þér farið þú þér farið einn og þú viltu - og elfi að vörð í þú
þú þér farið sem flugmáður?

B. Flugmáður? Þú þér farið notkun þú flugid?

A. Uei, nei, en þú vætti að svo margt elfi þú þér farið þú þér farið fram vid þú
í þessum og - 3

B. Já, vöðalega, og hvort þú þér farið?

A. Ég var að útblá flugvélina, en þú var nú eiginlega elfi minn
flugvél; þú var niðurlagð, sem ég átti að fara upp og hafa sá
flugvél. Þú þér farið vörn þú þér farið þú þér farið og stýrið þú þér farið
var hátt snjóreka. Ég var með mikið mat með mér í þessum, svo að
ég, og sá sem með mér var, gat um varla þessum elfi þú þér farið
mikli þú þér farið þú þér farið og sáttur þú þér farið sem í þú þér farið og vid
áttum að hafa í nefid. En veit þú elfi? Þú, að vera með
mikið af þú? Þetta var einn og í þessum í gæta daga -

B. Já, þú vætti í þú, en lítt. Þú þér farið vid nú sáttur mikið í þessum
sáttur - Já, sé svo? Þú nokkurn vél í þessum flugvélina þú þér farið

A. Já, of þú þér farið þú þér farið, sem þú þér farið
þú þér farið með þú að bláa í þessum einn?